

Kāpēc tas bija vajadzīgs?

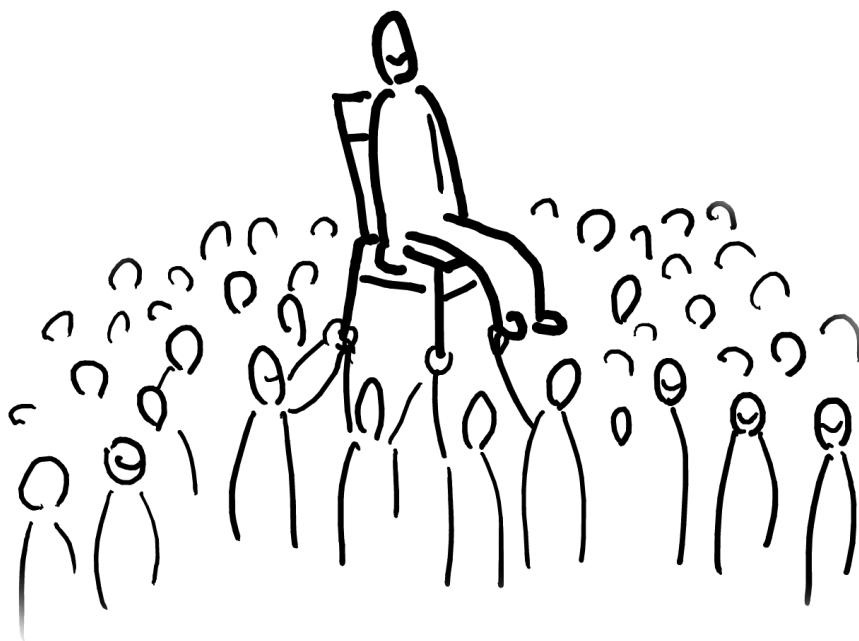
Kāpēc Ījabam bija jāpiedzīvo tādas ciešanas? Tiešas atbildes uz šo jautājumu nav. Ījabam atlika tik uzticēties Dievam, ka Viņš zina labāk un ka tam ir pamatots iemesls. Un viņš arī uzticējās.

Kā ir ar mums? Vai mēs šodien, zinot visu Bībeli, varam pateikt, kāpēc Dievs pielaida šādas ciešanas taisnajam Ījabam? Vai mēs zinām, kāpēc Dievs joprojām atļauj netaisnībām notikt godīgu cilvēku dzīvēs?

Nezinu, vai ir viennozīmīgas atbildes uz šiem jautājumiem. Tomēr ir kāds notikums, kas ļauj uz šo tēmu paskatīties citādāk.

Dievs kā cilvēks

Bībele ziņo, ka Dievs pieņēma cilvēka veidolu un dzīvoja uz šīs zemes vairāk kā 30 gadus. Tas bija Jēzus Kristus, kurš dzīvoja mūsdienu Palestīnas reģionā, mūsu ēras sākumā. Savā ziņā Kristus piedzīvoja kaut ko līdzīgu Ījaba pieredzei. Sākotnēji viņi abi baudīja Dieva svētību un ļaužu atzinību.

Ieklausies, ko Ījabs saka par sevi. Kas ir lasījuši evaņģēlijus Jaunajā Derībā, uzreiz pamanīs, ka to pilnā mērā var attiecināt arī uz Kristu:

Kaut es būtu kā senos mēnešos,
kā dienās, kad Dievs mani sargāja,
iededza savu gaismekli virs manas galvas,
viņa gaismā es staigāju tumsā! (29: 2, 3)

Ļaudis dzirdēja un slavēja mani,
ļaudis redzēja un godāja mani!
Es glābu nabagu, kas brēc,
bāreni, kam palīga nav,
kas postā, svētīja mani,
atraitnes sirdi es ielīksmoju.
Taisnībā tērpos, tā ģērba mani,
kā galvauts un mētelis bija mans spriedums,
aklajam es biju acis,
un klibajam kājas es biju.
Tēvs es biju nabagiem,
un svešo sūdzības es izskatīju.
Netaisnā dzerokļus es sadragāju,
no zobiem tam izrāvu laupījumu. (29: 11-17)

Manī klausījās visi un gaidīja,
klusējot mana padoma cietās.
Kad biju runājis, tie mitējās! –
pār tiem ritēja mani vārdi.
Kā lietu tie gaidīja mani,
kā pavasara negaisā pleta muti,
kad uzsmaidīju, tie pat neticēja,
baidījās aptumšot manu vaigu.
Es tiem rādīju ceļu,
kā ķēniņš sēdēju pulka vidū,
kā bēdīgo mierinātājs. (29: 21-25)

Ciešanas

Tad abu dzīvēs vienā mirklī viss pagriezās pavisam citādāk. Ījabs piedzīvoja nelaimju sēriju, ko var lasīt grāmatas pirmajās divās nodaļās. Kristus piedzīvoja Ģetzemani, apcietināšanu, tiesu, tautas noraidījumu: "Sit viņu krustā!" Tad sekoja Krusta ceļš. Tad pats krusts.

Ījaba ciešanas aprakstītas grāmatas 30. nodaļā, bet Kristus ciešanas visu evaņģēliju noslēdzošajās nodaļās. Atkal šajos aprakstos mēs varam saskatīt paralēles.

Bet nu par mani smeļ
gados jaunāki,
kuru tēvus es nelaistu
pat pie saviem ganu suņiem!

Nu par mani tie trallina,
ap mani tie mēles trin! –
niecina mani un turas nost,
manā priekšā nekaunas splaudīt!
Grožus izrāvuši,
laužņus izspļāvuši man priekšā!
Pa labo roku plukatas stāj,
kāju man priekšā liek,
sataisa postam pie manis ceļu!
Tie izposta manu taku,
nelaimē ieogrūž,
neviens tos neaptur!

šaušalas mani lenc,
kā ar vēju mana godība aizrauta,
kā mākonis mans glābiņš aizpeld.
Nu mana dvēsele iztek,
posta dienas ap mani nāk,
nakts man kaulus plēš,
tie nemaz neguļ, kas mani grauž!

Es brēcu uz tevi, tu neatbildi,
stāvu, bet tu tik noraugies!

Uzticēšanās

Kristus pēdējais jautājums bija: "Mans Dievs, Mans Dievs, kāpēc Tu mani esi atstājis?" Vai Kristus saņēma atbildi uz šo jautājumu? Tāpat kā Ījabam, Kristum vajadzēja uzticēties Dievam. Atšķirībā no Ījaba gadījuma, Dievs atļāva sātanam paņemt Kristus dzīvību.

Kāpēc Kristum tas bija jāpiedzīvo? Apkopojot to, ko varam Bībelē atrast, Kristum bija jācieš un jāmirst, lai atbrīvotu mūs no mūsu grēkiem un savest atkal kopā ar Dievu. Citiem vārdiem, Kristum bija jāmirst atšķirtībā no Dieva, lai mēs varētu dzīvot savienībā ar Dievu.

Starp kristiešiem viedokļi atšķiras, kāpēc Dievs to risina tieši šādā veidā. Tomēr visi ir vienprātīgi, ka tas bija vajadzīgs un tas darbojas. Līdzīgi, kā starp uztura speciālistiem viedokļi atšķiras par to, kā tieši ēdiena sastāvdaļas ietekmē mūsu organismu, bet visi ir vienprātīgi, ka ēdiens ir vajadzīgs un tas darbojas. [C.S. Lewis. Vienkārši Kristietība (Orīg.: "Mere Christianity")]

Plāns

Kad mums jāiet caur nelaimēm un ciešanām, atcerēsimies, ka aiz visām situācijām ir Dievs, kurš ir labs, taisnīgs un vienmēr darbojas mūsu un visas pasaules interesēs.

Neatkarīgi no tā, vai esam paklausīgi, vai nē, Dievam mūsu dzīvei ir plāns. Lai gan šis plāns ne vienmēr ir patīkams, tas vienmēr ir labs. Jo tas nāk no Dieva. No Dieva, kurš ir visu zinošs, kurš ir taisnīgs un kurš bezgalīgi mīl visus mūs. Dievs, kurš cilvēkus mīl vairāk par paša dzīvību. Dievs, kurš bija Kristus.